

—

rode
jurken
langs
een
weg

—

NOORD- EN MIDDEN-AMERIKA
ENKEL BEELD
KAMLOOPS RESIDENTIAL SCHOOL
AMBER BRACKEN
VOOR *THE NEW YORK TIMES*

De zogenaamde 'residential schools' zijn internaten die in de 19de eeuw opgericht werden als onderdeel van het beleid om mensen uit verschillende inheemse gemeenschappen te assimileren in de westerse cultuur. Meer dan 150.000 kinderen werden er geplaatst. In sommige gevallen werd het de leerlingen verboden om in hun eigen taal te communiceren en werden ze lichamelijk mishandeld en soms seksueel misbruikt. Een speciale waarheids- en verzoeningscommissie kwam tot de conclusie dat ten minste 4100 leerlingen de dood vonden tijdens hun verblijf op de scholen. Binnen dat systeem was de Kamloops School de grootste. In mei 2021 werden met een grondradar 215 graven van minderjarigen in Kamloops gevonden, waarmee verhalen die al jaren de ronde deden in de lokale gemeenschap bevestigd werden.

Rode jurken hangen aan kruisen langs de kant van de weg ter nagedachtenis aan de gestorven kinderen van de Kamloops Indian Residential School, nadat hier anonieme graven werden ontdekt. Kamloops, British Columbia, 19 juni 2021.

—

dicht
op
elkaar

—

NOORD- EN MIDDEN-AMERIKA
SERIES

DE MENSEN DIE DE VERENIGDE STATEN VOEDEN

ISMAIL FERDOUS

AGENCE VU'

De verhalen van migranten die werkzaam zijn in de vleesverwerkingsindustrie in de VS werpen een licht op het leven dat veel migranten wacht wanneer ze eenmaal op hun plaats van bestemming zijn aangekomen. Immigranten vertegenwoordigen 37% van de arbeidskrachten in de vleesindustrie van het land. Tijdens de COVID-19-pandemie werden vleesverwerkende bedrijven draaiende gehouden omdat ze onder de “essentiële sectoren” vielen. In een bedrijfstak waar werknemers zo dicht op elkaar werken, verspreidde het coronavirus zich razendsnel. Uit een onderzoek van de Environmental Working Group in de VS bleek dat in districten waar in de buurt veel vleesverwerkende bedrijven zijn gevestigd, het aantal besmettingen tot twee keer zo hoog opliep als het landelijke gemiddelde.

---

6 september 2020. Een anonieme werknemer van een vleesverwerkingsfabriek in Sioux Falls poseert bij zijn appartement in Sioux Falls, in South Dakota in de VS. Hij komt oorspronkelijk uit Eritrea en ging van een vleesverwerkingsfabriek in Iowa naar South Dakota om daar te werken. Hij vertelt dat, hoewel hij het werk niet leuk vindt, hij geen andere opties heeft.

Aye Sway behoort tot de etnische groep Karen, die in Myanmar door de regering werd vervolgd. Hier is ze in haar huis in Omaha, Nebraska, VS, op 2 maart 2021. Voordat zij in 2018 naar de VS kwam, zat ze in een vluchtelingenkamp in Thailand. Toen het COVID-19-virus uitbrak, werkte ze in een kippenverwerkingsbedrijf in Lincoln, in Nebraska, maar ze vertelt dat ze bang was om naar haar werk te gaan omdat zo veel van haar vrienden er ernstig ziek werden.

---

6 maart 2021. Amjad Farman kwam aan in Lincoln, Nebraska, VS, nadat hij in een vluchtelingenkamp in Turkije had gezeten. Hij was ernaartoe gevlucht vanwege de vervolging van het Jezidivolk door de extremistische groepering ISIS in Irak. In Lincoln werkt hij in een kippenverwerkingsfabriek.

---

7 september 2020. Sandra Sibert zit met haar man James in de ruimte waar ze in isolatie moest verblijven toen ze COVID-19 opliep in Sioux Falls, South Dakota in de VS. Het echtpaar ontmoette elkaar op hun werk in een vleesverwerkingsfabriek. Sandra werkt al 15 jaar in de fabriek. Op 7 april 2020 kwam ze met het virus in aanraking en was drie weken ziek.

José zit samen met zijn zus Sara in zijn kamer in Sioux Falls, in South Dakota in de VS, op 6 september 2020. José werkte in een vleesverwerkingsfabriek, tot hij in april 2020 COVID-19 opliep. Hij lag vijf maanden in het ziekenhuis aan de beademing en heeft nog steeds een zuurstoffles nodig. Sara werkte in dezelfde fabriek, maar stopte ermee en werd schoonmaakster. Zij zorgde voor haar broer toen hij ziek was.

SERIE
VAN HET JAAR

**HET REDDEN VAN
DE BOSSEN MET VUUR**

MATTHEW ABBOTT
VOOR NATIONAL GEOGRAPHIC/
PANOS PICTURES

— Diepere inzichten, meer begrip —

Joumana El Zein Khoury
Executive director, Stichting World Press Photo

Toen we in de zomer van 2021 onze nieuwe strategie bekendmaakten, wisten we dat dit voor World Press Photo de enige weg voorwaarts was. De kern van onze strategie is het belang om verhalen van over de hele wereld op een representatieve, evenwichtige en contextgevoelige manier te bekronen en te delen. Deze overtuiging is gebaseerd op onze brainstormsessies, expertise, ervaring, de lessen die we hebben geleerd, het luisteren naar elkaar en op het advies van vele belanghebbenden. Maar we wisten dat het “theoretisch” was tot het moment van de daadwerkelijke uitvoering.

Het eerste grote moment van de waarheid in dit opzicht was de fotowedstrijd van 2022, waar tienduizenden inzendingen bij kwamen kijken en vervolgens jury's, juryberaadslagingen en winnaars. Als executive director van World Press Photo vond ik het opwindend om te zien hoe die nieuwe manier van werken, die we in theorie hadden bedacht, de verandering teweegbracht waar we op hoopten.

Getuige zijn van hoe de regionale jury's de foto's lazen en de verhalen begrepen, evenals de gevoeligheden en complexiteit van de vele lagen context die zij in de discussies bespraken, was een voorrecht op zich. Het was fascinerend om te luisteren naar discussies tussen leden van de internationale jury wanneer die onder woorden brachten waarom bepaalde verhalen, zoals een overstroming in Europa, als uitzonderlijk worden beschouwd op de ene plek en als doodnormaal op de andere. Of waarom het belangrijk is om de verschillende schoonheden, dreigingen, uitdagingen, urgente zaken en stereotypen

waartegen gevochten moet worden te begrijpen, of welke stemmen gehoord moeten worden. Daarom hebben we de lokale en internationale voorzitters gevraagd enkele van hun beschouwingen op papier te zetten voor dit jaarboek.

Zo'n inblik in de overwegingen van onze jury's biedt ook inzicht in de uitdagingen waar een bepaald gebied voor staat, en waar er kansen liggen. Zo krijgen wij als organisatie niet alleen een beter zicht op hoe wij ons doel kunnen bereiken, maar hopen we ook dat onze lezers er nieuwe perspectieven en een sterkere band met fotojournalistiek en documentaire fotografie van over de hele wereld aan overhouden.

Dit was voor veel fotojournalisten opnieuw een moeilijk en gevaarlijk jaar. In vele delen van de wereld, van Soedan tot Myanmar, lopen fotografen steeds meer gevaar en ligt de persvrijheid onder vuur. De inhoud van het World Press Photo Jaarboek 2022 zou niet zo rijk zijn zonder de moed en het talent van mensen zoals zij die de winnende foto's hebben gemaakt. We willen vooral hulde brengen aan die mensen die de momenten hebben vastgelegd die zo veel belangrijke verhalen van het afgelopen jaar vertellen. Hun werk levert niet alleen een cruciale bijdrage aan de ervaring van dit boek, maar ook aan een beter begrip van de wereld waarin we leven.

Fotografie biedt een complexe ervaring. Foto's verbeelden een scène, een gebeurtenis of een moment, door de fotograaf gezien en vastgelegd met een camera, en vervolgens worden ze opnieuw beleefd door elke nieuwe kijker. Maar beelden die we tegenkomen in het nieuws, en met name op sociale media, worden al gauw uitgewist door weer nieuwe gebeurtenissen en vervangen door nieuwe beelden. Hierdoor hebben we maar weinig tijd om echt stil te staan bij wat er in beeld wordt gebracht.

Bij een boek is dat anders. Een boek ligt op een tafel of staat in de kast en vraagt erom geopend te worden. Dit jaarboek is een duurzame blik op wat er in de loop van een heel jaar is voorgevallen. Het vraagt om beschouwing en contextueel nadenken, om het stellen van vragen, het leggen van verbanden en het waarnemen van veranderingen. We hopen dat u zich met dit jaarboek vele malen terug zal trekken en dat het u elke keer weer zal aanzetten tot het kijken met een frisse blik.

Afrika

N'Goné Fall
Voorzitter van de jury voor Afrika

Waar werden fotografen in een gebied van 30 miljoen vierkante kilometer mee geconfronteerd in 2021? Protesten in de straten van Algerije, Burkina Faso, Kameroen, Libië, Nigeria, Senegal, Zuid-Afrika, Soedan, Tunesië en Oeganda; mislukte staatsgrepen in de Centraal-Afrikaanse Republiek en Niger; de omverwerping van regeringen in Tsjaad, Guinee, Mali en Soedan; oorlog in Ethiopië; vulkaanuitbarstingen in de Democratische Republiek Congo; overstromingen in Zuid-Soedan; droogte in Kenia; hongersnood op Madagaskar; gedwongen uitzettingen op enorme schaal ten behoeve van mijnbouwprojecten; snel stijgende schaarste van watervoorraden. Hoewel het Afrikaanse continent opnieuw moeilijke tijden doormaakte, legden fotografen ter plekke een genuanceerdere situatie vast aan de hand van beelden die zowel ontgoocheling als moed en morele kracht laten zien.

Er spelen verhalen die we in geen geval uit het oog mogen verliezen. Het is namelijk onze collectieve verantwoordelijkheid om die levend te houden en mensen aan te sporen zich nooit af te wenden van het slechte of het lelijke uit eigenbelang. Dat zijn we verplicht aan de mensen die hun leven geven in de strijd voor grondrechten, die niet alleen dromen van een betere wereld, maar er onvermoeibaar voor vechten om die te verwezenlijken.

Er zijn verhalen die de voorpagina halen en prompt weer worden uitgewist door ander nieuws, alsof chaos, trauma en pijn met elkaar concurreren voor een monopolie op de mondiale empathie. Toch houden de jongeren en het

maatschappelijk middenveld in Afrika zich niet bezig met een transnationale concurrentiestrijd om aandacht. Zij eisen enkel de onherroepelijke implementatie van gelijke rechten en sociale hervorming, op lokaal niveau, met óf zonder de hulp van de internationale gemeenschap.

Er zijn verhelderende verhalen waarover u misschien nooit heeft gehoord, verhalen die de flair en extravagantie van sommige Afrikaanse samenlevingen aan het licht brengen en ze tegelijkertijd prijzen om hun gevoel voor solidariteit. Gemeenschapsvorming blijft in Afrika een gekoesterd alledaags gebaar dat in de loop der tijd van generatie op generatie is overgedragen. En dat moeten we vieren.

Hoewel de leden van de jury voor Afrika – afkomstig uit Algerije, Nigeria, Senegal, Zuid-Afrika en Soedan – in het bijzonder aandacht besteedden aan opbeurende verhalen, bracht het feit dat onze regionale juryvergaderingen werden verstoord door een staatsgreep en een politieverhoor ons terug naar de harde, niet te ontkennen realiteit. Onze sessies bestonden uit gesprekken, zo nu en dan onderbroken door momenten van stilte. Stiltes, omdat wij als Afrikanen het niet overduidelijk hoefden te benoemen, maar wel altijd een moment namen om hulde te brengen aan wat fotografen te vertellen hebben over een continent dat veel te vaak over het hoofd wordt gezien en waar zoveel leerzame ervaringen liggen.

Winnaars

—

FAIZ ABUBAKR MOHAMED

ENKEL BEELD

FAIZ ABUBAKR MOHAMED
SOEDAN

Fotograaf Faiz Abubakr Mohamed woont in Khartoem in Soedan. Zijn werk wordt internationaal tentoongesteld en gepubliceerd in *The New York Times*.

—
@faizabubak

SOPHIYAH ISULAIMON ADEKOLUN

SERIES

SODIQ ADEKOLUN ADEKOLA
NIGERIA

Sodiq Adelokun Adekola is foto- en videojournalist en woont momenteel in Abuja, Nigeria. In zijn werk staan mensenrechtenschending, sociale uitsluiting en de actualiteit centraal. In het bijzonder legt hij de nadruk op de rechten van vrouwen en kinderen.

—
@sodiqadelakun

Jury

—

F. DIOUF PHOTOGRAPHY

N'GONÉ FALL / VOORZITTER
SENEGAL

N'Goné Fall werkt als zelfstandig curator en consultant in cultureel beleid voor nationale en internationale instellingen.

—
independent.academia.edu/NGonéFall

SARAH HIEBA

ALA KHEIR
SOEDAN

Ala Kheir is fotograaf, medeoprichter van de Sudanese Photographers Group en oprichter van The Other Vision (TOV), een Soedanees fotografieplatform.

—
alakheir.com | @ala.kheir

PIERROT IWEN

LANGETERMIJNPROJECTEN

RIJASOLO

MADAGASKAR/FRANKRIJK

Rijasolo richt zich in zijn werk als fotojournalist en fotograaf veelal op reportages en bedrijfsprojecten. Hij woont in Antananarivo, Madagaskar, en werkt voor Agence France-Presse.

rijasolo.com | @rijasolo

REHAB ELDALIL

OPEN FORMAT

REHAB ELDALIL

EGYPTE

Rehab Eldalil is een documentaire fotograaf en visuele verhalenverteller gevestigd in Cairo, Egypte. Haar werk focust op identiteit en dit onderzoekt Eldalil door middel van partiatieve creatieve praktijken.

rehabeldalil.com | @rehabeldalil

MARK THESSEN

ETINOSA YVONNE

NIGERIA

Etinosa Yvonne is documentair fotograaf en beeldend kunstenaar. In haar werk verkent ze thema's omtrent de menselijke natuur en so«ale rechtvaardigheid.

etinosaayvonne.me | @etinosa.yvonne

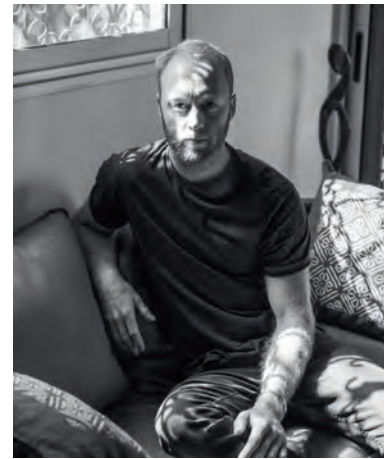
LARBILLOUAFI

ZOHRA BENSEMRA

ALGERIJE

Zohra Bensemra is de hoofdfotograaf voor West- en Centraal-Afrika voor Reuters. Ze woont op dit moment in Senegal.

@zohrabensemra

SCHÉRAZADE BOUABID

JOHN WESSELS

ZUID-AFRIKA

John Wessels is de hoofdfotograaf in West-Afrika voor Agence France-Presse. Hij woont op dit moment in Dakar, Senegal.

@johngingerwessels